

ב"ל (נצרת) 2610-09 - שולי פרץ נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (נצרת) 2610-09 - שולי פרץ נ' המוסד לביטוח לאומי מחויז עבודה נצרת

ב"ל (נצרת) 2610-09

שולי פרץ

נ ג ד

המוסד לביטוח לאומי

בית הדין האזרחי לעבודה בנצרת

[17.01.2013]

כב' הנשיה ורד ספר

נציג ציבור (עובדים) מר יצחק רז

נציג ציבור (עובדים) מר מוחמד גנאים

פסק דין

1. התובעת נפגעה בתאונת דרכים ביום 08.12.25 (להלן: "התאונה").

הנתבע הכיר בתאונת כתאונת עבודה שהسب לתוכעות כאבי ראש בלבד.

תביעת התובעת להכיר בפגיעהות הנוספות בגין ובצואර כקשותות לתאונת נחתה על בסיס גישת הנתבע בדבר העדר קשר סיבתי בין התאונה לבין הליקויים הנוספים הנטען.

מכאן התובעת שבפניינו.

2. תביעה זו, למעשה, תוכרע להן בשנית לאחר שכבר נדונה בפני בית דין זה, וזאת ע"י מותב בראשות כב' השופטת קציר, אשר הוחלף במותב זה, מאחר וככ' השופטת קציר כבר אינה מכהנת בבית דין זה.

לפיכך, ולמען הסדר והנוחות, נזהור ונפרט להן את השאלות ההלילים בענייננו.

3. ההכרעה הראשונה של בית הדין בתיק זה התבessa בעיקרה על קביעת מומחה רפואי שמונה בהסכמה הצדדים לחוות דעתו בשאלת הקשר הטעמי בין הליקויים מהם סובלת התובעת בגין ובצוארween בין האירוע.

4. להלן העובדות הרלבנטיות, כפי שהונחו כתשתית בפני המומחה הרפואי שמונה ע"י בית דין -

"א. התובעת ילידת שנת 1977.

ב. התובעת עובדת בתור שכירה בبنק הפועלים.

ג. ביום 08.12.25 בדרכה מבית הוריה לכיוון עבודתה, אירעה לתובעת תאונת דרכים.

ד. ביום 09.01.27 הגישה התובעת תביעה לננתבע להכרה בתאונת הדרכים שאירעה לה כתאונת עבודה.

- ה. ביום 24.02.09 הכיר הנתבע בתביעה ואישר את כאבי הראש בלבד כקשיורים לתאונה. ה. התובעת טוענת, כי הפגיעה בצווארה ובגביה התחתון הינם כתוצאה מהתאונות הדרכיים, בעוד שב"כ הנתבע טוענת, כי מדובר בתהיליך תחולאתי בלבד".
5. ביום 09.05.10 ניתנה החלטה לפיה נתקש המומחה שМОנה מטעמו של בית הדין, דרי אלכסנדר ברוסקין, לחת חווות דעתו בתביעה הנדונה, בהתאם לעובדות שנקבעו, ולהסביר על השאלות הבאות "א. מה היא המחללה שאובחנה בגב ובצואර של התובעת סמוך לאחר יום האירוע ב- 25.12.08? ב. האם קיים קשר סיבתי כלשהו בין תאונות הדרכיים בו הייתה התובעת מעורבת ביום 25.12.08 לבין הופעתה של המחללה או המחלות דלעיל, במועד שהופיע (גם אם זה חמץ המחללה או שהוחש בואה של התפרצחות עקב אירועי יום האירוע - כל אחד מלאה מהוות קשר סיבתי כאמור)? ג. אם התשובה לשאלת ב' היא חיובית - האם לאירועים בעובדה ביום 25.12.08 הייתה השפעה פחותה בהרבה מהשפעת מצבו הבריאותי של התובעת (גורמי סיכון שקיינו בה, לפני ו/או אחריו, במנוגט מאירועים בעובדה) - על הופעת ו/או החמרה המחללה במועד שהופיע, או לאו?".
6. בחוות דעתו, בהשיבו על השאלה הנ"ל, קבע דרי ברוסקין כי לדעתו קיים קשר סיבתי בין הליקוי ממנו סובלת התובעת בצוואר לבין התאונה. להלן עיקרי קביעותיו:
- "א. המחללה שאובחנה אצל התובעת הינה כאבי צוואר וראש עם הקנה לכתפיים כתוצאה פריצת דיסקوس ברמה-C5. בבדיקה CT של עמוד השדרה הצווארי מההתאריך 6.5.09 ניתן לאבחן פריצת דיסקוס אחורית אקסצנטרית לצד שמאל ברמה C5-C6. כמו כן אובחנו בלטמים פיסקלאים בכל הרמות בעמוד השדרה הצווארי. בבדיקה MRI של עמוד השדרה הצווארי מההתאריך 6.7.09 אובחנה פריצת דיסקוס ברמה C6-C5 עם סימני לחץ על חוט השדרה.
- ב. לפי דעתו קיים קשר סיבתי בין הופעת הכאבים בצוואר לבין התאונה מההתאריך 25.12.08, למרות שבתאריך 21.4.97 הייתה כבר מעורבת בתאונות דרכיים שבה נחבלת בצווארה וגביה התחתון. מאז אותה תאונה משנת 97 לא נרשמו תלונות על כאבי צוואר חזץ מרישום אחד בשנת 2007 שבו אובחן לתובעת טורטיקליס - כיווץ שריריו הצווארי. כמו כן, אין כל רישום על בדיקת הדמיה שבוצעה טרם התאונה משנת 2008.
- ג. לא מצאתי במסגרת המסתמכים תיעוד על מגנון התאונה. מגנון זה הינו קריטי בשיוור הפגיעה בעמוד השדרה הצווארי, דבר שאיןנו נפוץ אצל אישה בעשור ה- 4 לחיה.
- כמו כן, התובעת עברה תאונה בשנת 1997, גם כאן אין לי תיעוד אובייקטיבי לגבי מגנון התאונה. בחומר הנתונים הללו ועל סמך הנתונים שכן עמדו בפניי, לדעתו, לתאונה קיימת השפעה מלאה על התפתחות הכאבים בצוואר כתוצאה פריצת הדיסקוס גדולה ברמה C5-C6".
7. בחוות דעתו המשלימה שניתנה לאחר שהופנו אליו שאלות הבהרה, השיב כי לדעתו לא קיים קשר סיבתי כלשהו בין הפגיעה בגין תחthon לבין התאונה. להלן השאלות והתשובות עליהן, בהתאם -

"א. מהי המחלת שאותנה בגין התהנות של התובעת סמוך לאחר האירוע מתאריך 25.12.08? סמוך לאחר האירוע לא אובייחנה לתובעת כל בעיה בעמוד השדרה המותני. העדות הראשונה בתיק הרפואי לכאבי גב תחנן הינה מינית 2010, הינו שנה וחצי לאחר התאונת. לתובעת אובייחנו כאבי גב תחנן כתוצאה מדיסקופאטיה וכתוצאה מקשרי שמורל ברמות L4-L5 - S1-L5.

ב. האם קיים קשר סיבתי כלשהו בין תאונת הדרכים בה הייתה התובעת מעורבת בתאריך 25.12.08 לבין הופעת המחלת/לוט הנ"ל במועד שהופיעה/ו (גם אם החומר מצב המחלת או שהוחש בואה של התפרצוטה עקב אירוע יום האירוע - כל אחד מלאה מהוועה קשר סיבתי כאמור)?

לפי דעתך לא קיים כל קשר בין התאונת מהתאריך 25.12.08 לבין מצבה של התובעת בעמוד השדרה המותני. בכל התקופה הקורובה לתאונת לא נמצאו עדויות והתובעת אף לא הتلוננה על כאבי גב תחנן כתוצאה מהתאונת.

ג. אם התשובה לשאלת 2 היא חיובית - האם לאירועים בעובדה מהתאריך 25.12.08 הייתה השפעה פחותה בהרבה מהשפעת מצבה הבריאותי של התובעת (גורמי סיכון שקיים בה לפני ואו במנתק מהאירועים בעובדה) על הופעת /או החמורה המחלת במועד שהופיעה אם לאו?

כפי שציינתי לא קיים כל קשר לתאונת מהתאריך 25.12.08 ולמצבה בעמוד השדרה המותני. לתובעת אובייחן תהליך מוליך או תחולואטי בעמוד השדרה המותני ודיסקופאטיה שלא על רקע טראומטי בעמוד השדרה המותני, והוא זה שהשפיע על מצבה בצורה בלעדית".

8. בתשובותיו לשאלות הבירה נוספות, חזר המומחה על קביעותיו והשיב כדלקמן -

"א. המקום היחיד בו צוין כי התובעת מתלוננת על כאבי גב תחנן היה בבדיקה במרפאות חז' של המרכז הרפואי רבקה זיו ע"י נירוכירוג. בבדיקה אלה ניגוד לביעות בעמוד השדרה הצווארי, לא אובייחן כל ממצא פתולוגי בתהנותן. הבדיקות נערכו בתאריכים שמצוינו בשאלת.

ב. אכן קיים רישום על כאבים בעמוד השדרה הצווארי ומותני מהתאריך 4.6.09 אולם שנית, לא אובייחן כלל ממצא פתולוגי בעמוד השדרה המותני.

ג. עבדה זו נcona. לאחר תאונת הדרכים התובעת סבלה מכאים בכל חלקו גופה - ראש, סחרחות, ירידה בשמייה, כאבים עמוד שדרה צווארי, כתפיים, ידים ובין היתר גם בגין תחנן וברgel שמאל.

ד. אכן לא היו תלונות על כאבי גב תחנן טרם התאונת.

ה. נכון. אולם גם לא אובייחנה כל מגבלה בעמוד השדרה המותני גם לאחר התאונת.

ו. טענה זו אינה נכונה. בבדיקה C.Sh בעמוד שדרה המותני מהתאריך 5.5.10 (שנה וחצי לאחר התאונת) אובייחן לתובעת דיסק מסוייד (ממצא התפתחותי רב שנים ולא טראומטי) ברמה S1-L5. אובייחן לתובעת בלט דיסקאלי ברמה שונות (ממצא התפתחותי). כל הדברים הללו - מקורים אינם מאירוע טראומטי ואין כל קשר לאירוע מהתאריך 25.12.08.

ז. למצבה האורתופדי בעמוד השדרה המותני אין כל קשר לתאונת מיום 25.12.08, זאת להבדיל מהממצא הברור בעמוד השדרה הצווארי שנפגע שירות מההתאונת. לתובעת מצב ניוני ישן בעמוד השדרה המותני, שלא החמיר ולא נגרם כתוצאה מהתאונת".

9. בהתאם לקביעות המומחה דלעיל, הודיעה ב"כ הנتابע על הסכמת הנتابע לקבל את התביעה באופן חלקי ולהזכיר בפגיעה התבועת בצוואר כפוגעה בעובודה, ואילו לדוחתה הכל שהוא נוגעת לעמוד שידרה מותני.

10. בפסק הדין מיום 11.07.2011 אימץ בית הדין את קביעות המומחה דלעיל, ובהתאם לתקבלה תביעת התבועת בחילקה. לעומת זאת נדחו טענות ב"כ התבוע כפי שהובאו בסיקומים שהוגשו מטעמו, ולפיין התקבקש למןנות מומחה רפואי אחר / או נסף ולחילופין שלא לאמץ את קביעת המומחה בעניין הפגיעה בעמוד השידרה המותני. להלן נביא את הדברים כפי שהובעו באותו פסק דין -

"באת כוח התבועת הגישה בקשה לבית הדין ביום 21/6/2011, למןנות מומחה רפואי אחר / או נסף ולחילופין סיכמה את טענותיה בתיון.

שאלות הבירה הינן למעשה חזרה בסגנון שונה על השאלה שהועברו כבר למומחה ואשר כולן נענו במסגרת חווות דעתו מיום 11/1/2011.

הטענה כי המומחה מקובל בעמדתו בדבר העדר קשר סיבתי בין התאונת לבין הפגיעה בעמוד השדרה מותני, תוך התאמת נימוקיו לסתירות, עימן כביכול עומת, אין לה כל בסיס עובדתי. המומחה הסביר בחווות דעתו, כי אומנם התביעה התלוננה על כאב גב תחתון וככאבים ברגל שמאל מיד אחרי התאונת, אולם מדובר בתבועת שנפגעה בתאונת דרכים ולכן סבלה מכאבים בכל חלקי גופה, אבל במועד התאונת לא הייתה כלל אבחנה רפואיית על מגבלת כלשהי בעמוד השדרה מותני. כמו כן, לא אובחן כל ממצא פתולוג בעמוד השדרה מותני גם בתאריך 09/6/2012. האבחון המשמעותי הראשון היה למעשה בעקבות בדיקת T.C של עמוד שדרה מותני מתאריך 10/5/2012, כאשר שם אובחן בלאט דיסקל' בرمות שונות ב-S1-5-L, כאשר מדובר בדיסק מסוייד, שהינו ממצא התפתחותי לאורך שנים ואין בגדר ממצא טראומטי. לדעת המומחה התביעה סובלת מממצא ניוני ישן בעמוד השדרה מותני שלא החמיר וגם לא נגרם כתוצאה מתאונת הדרכים מיום 08/12/2011.

בנסיבות אלה הבקשה למינוי מומחה אחר / או מינוי מומחה נוספים - נדחתה בזאת.

לאור חוות דעת המומחה אני קובעת כדלקמן:
ביום 08/12/2011 סבלה התביעה מפריצת דיסקוס ברמה C6-C5, אשר גרמה לכABI צוואר וראש עם הקרונה לכתפיים. מדובר באירוע טראומטי בעמוד השדרה הצווארי, אשר נפגע ישרות מהתאונת.
על כן קיים קשר סיבתי רפואי משפטי בין הופעת הכאב בצוואר לבין התאונת בדרך לעבודה.
על כן, הפגיעה בעמוד השדרה הצווארי ופריצת הדיסקוס ברמה C6-C5 הינה בגדר תאונת עבודה כמשמעותה הביטוח הלאומי.

ה התביעה רשאית להגיש תביעה לנتابע לקבעת דרגת נכות מהעבודה בגין אירוע זה.

באשר לפגיעה בעמוד השדרה המותני - לא נתגלו בינו כל ממצאים פתולוגיים בגב התחתון סמוך למועד התאונה ב-08/12/2008. רק בתאריך 5/5/2010 אובחן ל佗בעת דיסק מס' S1-L5, שהינו מצוי בתפקידו לאורך שניים ולא טראומטי. היה ומדובר במצב ניוני ישן בעמוד השדרה מותני, שהינו תהילך מוליך או תחלואתי בעמוד השדרה המותני ודיסקופאטי, שהינו שלא על רקע טראומטי בעמוד השדרה המותני, והוא זה שהשפיע על מצבה בצוואר בלעדית.

בנסיבות אלה הבעה של ה佗בעת בעמוד השדרה מותני נובעת אך ורק על רקע שינויים ניוניים ותחלואתיים של ה佗בעת עצמה ולא כל קשר סיבתי רפואי /או משפטית לתאונת הדרכים מיום 25/12/08.

על כן התביעה בקשר לפגיעה בעמוד השדרה המותני - נדחתה בזאת".

11. ה佗בעת ערערה על פסק הדין בבית הדין הארץ לעובדה ([עב"ל 11-09-36284](#), ניתן ביום 12.05.2009), ושם ניתן תוקף של פסק דין להסכמה הצדדים, לפיה הוחזר ענינה לבית הדין האזרוי למינוי מומחה נוספת. הסכם הצדדים באהה למשעה בעקבות הסכמת ב"כ הנתבע שהודיעה כי "לאור מימצאי הסי. טי מיום 10.5.2010 אני מסכימה למינוי מומחה נוספת בשאלת הקשר הסיבתי הרפואי בין תאונת הדרכים אותה עברה המערעת ביום 08.12.2008, שהוכרה כתאונת בעובדה, בין הפגיעה בגב תחתון".

12. בהחלטה מיום 21.05.2012 מונה דר' לב לפידוס כמומחה רפואי נוסף מטעם בית הדין, תוך שהתבקש לחווות את דעתו בשאלת הקשר הסיבתי הרפואי בין תאונת הדרכים לבין הפגעה בגין ה佗בעת, וזאת על בסיס התשתיות העובדתית שתוארה לעיל, לרבות בדיקת ה- T.C. מיום 10.5.2010.

13. בחווות דעתו השיב דר' לפידוס בשלילה לשאלת האם קיים קשר סיבתי רפואי בין תאונת הדרכים לבין הפגיעה בגין ה佗בעת. בהקשר זה הסביר דר' לפידוס כי בהתאם לממצאי בדיקת ה- CT מיום 10.05.2010, "נמצא בלט-פריצה של הדיסק הבין חוליתי-5-L4 הגורם לה佗בעה של גבולי האחורי על השק הטקאלי, פריצה של הדיסק הבין חוליתי-5-S1, גורמת לה佗בעה של גבולי האחורי על השק הטקאלי. הסטיות גסה בחלק האחורי של הדיסק. קשריות על שם "שומרל" במספר חוליות".

במילים אחרות, מדובר על תהילך ניוני אשר מתרחש בעמוד השדרה מותני ומתבטא בבלט או פריצת דיסק עם סימנים לחץ על שק הטקאלי, שק שעוטף את החוט השדרה ושורשים שיוצאים ממנו. קשריות על שם "שומרל" גם ביטוי לתהילך ניוני בחוליות".

דר' לפידוס סיכם את ממצאיו כדלקמן -

"גב' פרץ שלו, ילידת 1977, נפגעה בתאונת דרכים ביום 25.12.2008. אחרי התאונה פעים רבים פנתה למין מרפאות עם תלונות על כאב ראש, צוואר, סחרחות, אבל רק כעבור 7 ימים בפעם הראשונה התלוננה על כאב גב תחתון. בהמשך היו תלונות רבות לבדיקה רופא. בכל פניה היו תלונות דומות אבל אף פעם תלונה על כאב גב תחתון לא הייתה דומיננטית ולפי רשומים בתיק הרפואי לא ציין חסר נירולוגי. בבדיקה SCAN CT של U/S מתני מיום 05.05.2010 הממצאים פתולוגיים מתאימים לתהילך ניוני אשר מתרחש בע"ש מתני. במילים אחרות מדובר על תהילך תחלואתי ולא חבלתי".

בסקירת ספרות הרפואית הקשורה לפגיעה ומלחות ע"ש לא נמצא הוכחות לקשר בין חבלות לע"ש ובין פריצות דיסקים. יש רק מספר קטן של מאמרם המציגים מקרים ספרויים - CASE REPORT, של שברים קשים בע"ש או פריקות של חוליות מלאים בפריצת דיסק. מקובל בספרות רפואי שפריצת דיסק בע"ש הינה תוצאה של תהליכי ניונים בדיסק עצמו.

בהתאם לכל האמור לעיל, בהתייחס לשאלת אשר התבקשטי לענות עליה, בהחלטה מיום 21.05.2012: בעניין הקשר הסיבתי בין תאונות הדרכים אותה עברה התובעת ביום 25.12.2008, שהוכרה כתאונת עבודה, לבין הפגיעה בגין התചתון, התשובה הינה שלילית, קרי אין קשר סיבתי בין התאונת לבין הפגיעה הנ"ל, קרי למחלוקת ע"ש בה לוקה התובעת".

14. בחוות דעתו המשלימה שניתנה על דרך של מנת מענה לשאלת הבהרה שהופנתה אליו ביחס לאפשרות כי אירוע תאונת הדרכים גרם להחמרה במצבה הרפואי של התובעת, השיב דר' לפידוס כדלקמן - "מהתקיך הרפואי של גב' פרץ עולה, כי בכל פניויה הרבות לרופאים, אחרי קרונות התאונת הנ"ל, התלונה בגין כאב גב תחתון מעולם לא הייתה דומיננטית בין יתר המוחשיים ציינה.

כמו כן, אין התאמה ברורה בין התלונות של גב' פרץ - כאב גב תחתון עם הקרנה לרגל שמאל, לבין ממצאים אובייקטיבים - ואף לא ציין מعلوم חסר ניורולוגי, וממצאים בטומוגרפיה ממוחשבת של ע"ש מתני - בלט או פריצת דיסק בגובהים S1-L4-5, ללא לחץ על שורשים מצד שמאל.

השינויים הנ"ל מתפתחים במשך זמן רב ולא קשורים לתאונת מיום 25.12.2008. בתיק הרפואי של גב' פרץ אין ממצאים המצביעים על החמרה במהלך מחלת עמו שדרה אחרי התאונת. לאור האמור לעיל, להערכתנו התאונת אשר התרחשה ביום 25.12.2008 לא גרמה להחמרה במהלך מחלת ע"ש מתני של גב' שלו פרץ".

15. מטעם ב"כ התובעת הוגשו סיכומים משלימים, במסגרתם יצא במידה רבה כנגדם קביעות המומחה, תוך שטען כי לגישתו קיימת הצדקה עובדתית ומשפטית לסתות ממסקנות דר' לפידוס שבוחות דעת. לגישתו, קביעת המומחה המבוססת בין היתר על בדיקת ה - CT, ולפיה לא מדובר במקרה על רקע טראומטי אינה ברורה, זאת ומחר וכעולה מתיקה הרפואי של התובעת, כי היא לא סבלה ממצב קודם בעמוד שידרה מותני ואילו בסמוך לאיורו התאונת החלה בתלונות על כאבי גב והקרנה לרגל שמאל, והדבר מעיד על קשר סיבתי של גרים ו/או החמרה במצבה. עוד טען, כי המומחה לא התיחס במסגרת חווות דעתו לקביעותיו של דר' קליגמן כפי שהובאו באישור הרפואי מטעמו מיום 24.05.12, ולפיהן ציין כי כבר ביום 30.12.08 התובעת נבדקה במיין והتلונה על חבלה בגב. בהתאם לסברה שבאותו אישור רפואי, קיים קשר סיבתי בין הממצאים בעמוד שידרה מותני לבין התאונת, וזאת לאור מגנון התאונת. סימוכות התלונות, היעדר עבר רפואי ו/או טראומה אחרת בעמוד השידרה המותני.

על כן לדעטו, לאור הסתיירות ואי הבחרות אשר עליהן בחוות דעתו של דר' לפידוס, כמו גם לאור נקיותו באסכולה מחומרה ו/או לא מבוססת, אין לקבל את חוות דעתו בשאלת הקשר הסיבתי בין התאונת לבין הפגיעה בעמוד שידרה מותני.

16. ב"כ הנתבע, מצדה, הדגישה כי יש לאמצץ את חוות דעת המומחה ולדוחות את התביעה.
דין והכרעה -
17. המחלוקת שנוטר להכריע בה בתביעה שבפניינו, נוגעת לשאלת הקשר היסודי בין הילקי ממן סובלט התביעה בעמוד שידרה מותני לבין אירוע תאונת הדרכים כהגדרתו לעיל.
- כאמור, מטעם הצדדים הוסכם לצורך הכרעה במחלוקת האמורה ימונה מומחה רפואי. על משקלה המכريع של חוות הדעת של המומחה - היועץ הרפואי, המתמנה על יד בית הדין, חזר ושנה בית הדין הארצי בפסקתו.
- כבר נאמר גם כי, חוות דעתו של המומחה מטעמו היא בבחינת "אורומים ותוממים" לבית הדין בתחום הרפואי וככלל, בית הדין מיחס משקל מיוחד לחוות הדעת המוגשת לו ע"י המומחה מטעמו, יסמור ידו עליה ולא יסתה מקביעותו אלא אם כן קיימת הבדיקה עובדתית או משפטית יוצאת דופן לעשות כן (ראה לעניין זה [דב"ע נו 244 - 0](#) המוסד לביטוח לאומי - יצחק פרבר, לא פורסם; [עב"ל 1035/04](#) דינה ביקל - המוסד לביטוח לאומי, לא פורסם).
- בית הדין נהג ליחס משקל רב לחוות הדעת של מומחה מטעם בית הדין וזאת מן הטעם שהאובייקטיביות של המומחה מטעם בית הדין גדולה יותר ומובהחת במידה מירבית עצם העובדה, שכן הוא מעיד לבקשת צד ואין הוא מקבל שכרו מיידי בעלי הדין ([דב"ע 411/97](#) דחבור בוטרוס - המוסד לביטוח לאומי, עבודה ארצית, כרך לב [1], 322).
- בעיניינו, הומצאו שתי חוות דעת רפואיות, כאשר המומחה הראשון, דר' אלכסנדר ברוסקין לא נפטר, ודרא' לב לפידוז מונה כמומחה נוספת נוסף בתיק, ועל כן אנו מתחשבים בחוות דעתם של שני המומחים שהתמננו מטעם בית הדין (ראה [עב"ל 341/96](#) שמעון מליחי - המוסד לביטוח לאומי פ"ע לד 377).
- משמעות חוות הדעת, עללה כי שני המומחים היו מצויים בדוק באותה הדעה, באשר להעדר כל קשר סיבתי בין הילקי ממן סובלט התביעה בעמוד שידרה מותני לבין תאונת הדרכים, לרבות לא בדרך של החמרת מצב. שלילת אותו קשר סיבתי נומקה על ידי שני המומחים בnimוקים זחים - העדר תלונות ביחס לכabi'םגב תחthon בסמוך למועד התאונה, אופיין של אותן תלונות וממצאי בדיקת ה- CT מיום 05.05.10.
- נוכחותם ממצאים, דעתם של שני המומחים הייתה כי מדובר בילקי על רקע תהלייך ניוני-תחלואתי ולא חבלתי.

בהתאם לכך, ומשזו היא עמדתם של שני המומחים שמוני מטעם בבית הדין בדבר שלילת הקשר הסיבתי, הרי שלא מצאנו ליחס משקל נכבד להפניה שבוחות דעתו של דר' לפידום לעניין הספרות הרפואית שלפיה מקובל לראות בפריצת דיסק בעמוד שידרה תוצאה של תהילך ניוני בדיסק עצמו. משכך גם לא מצאנו בסיבות העניין שהזאת נכוна לראות את דר' לפידום כמו שנתקט בגישה /או באסכולה מחמירה (ראו למשל, בר"ע 105/09 יגאל אלון - המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 03.05.09; על 672/08 חיים ויצמן - המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 21.06.09; על 222/09 דוד חסין נגד המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 01.10.09; על 208/09 יהושע לב - המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 13.02.11).

ב"כ התובעת מייחסת משקל רב לעובדה, לפיה התובעת לא סבלה ממצב קודם בעמוד שידרה מותני. לעניין זה כבר נקבע כי המומחה אינה חייב להצביע על הסיבה שגרמה לליקוי, ותפקידו הינו לסייע בבית הדין בקביעת הקשר הסיבתי, קביעה שנעשית, בסופו של יום, על ידי בית הדין לו נתונה הסמכות לדון בתביעה ולהכריע בה. בהקשר לכך כבר נפסק כי -

"...אין חזקה שבדין, כי כל ליקוי רפואי הינו בגדר "פגיעה בעובדה", אלא אם הוכח אחרת. הרהפר הוא הנכוון, ליקוי אינו נחشب כ"פגיעה בעובדה" אלא אם הוכח הקשר הסיבתי, הרפואי והמשפטי, בין הליקוי לבין טראומות מצטברות בעובדה. אף במקרים מסוימים יש להוכיח קשר סיבתי כאמור, אף כי קיימת בעניין זה חזקה שבדין (ראו תקנה 46 לתקנות הביטוח הלאומי (ביטוח מפני פגעה בעובדה), התש"ד - 1954).

המומחה הרפואי הממונה על ידי בית הדין מchoוה דעתו על פי מיטב הדעת הרפואי המצויע לעת מתן חוות הדעת... המומחה הרפואי, אינה חייב להוכיח באזות ובמופתים מה הם הגורמים המוכרים למחלת המבוצחת. די בכך שיחוווה דעתו באופן ברור, על פי מיטב ידיעותיו, מומחיותו וSHIPוטו הרפואי, על קיומו או העדרו של קשר סיבתי בין המחלת או הליקוי לבין תנאי העבודה". (על 215/05 מורייס מרגיה - המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 05.11.06).

כמו כן, לא מצאנו כל ממש בטענת ב"כ התובעת, לפיה המומחה נטאף לטעות עובדתית ומשפטית בהתעלמו בהקשר זה מהאישור הרפואי של דר' קליגמן בו צוין כי התובעת התלוננה על חבלה בגב עוד ביום 30.12.08. ואולם, בהתאם לאישור הרפואי התובעת התלוננה ביום 30.12.08 על "חבלה בגב", וזאת להבדיל מ"כאבי גב תחתון" עליהם התלוננה התובעת רק "בתאריך 01.01.09", הינו בעבר שבעה ימים ממועד התאונה. וודges, שהאישור הרפואי עליון משליך ב"כ התובע את יהבו אינו כולל כל קביעה איתנה ביחס לשאלת הקשר הסיבתי בין הממצא בעמוד שידרה מותני לבין התאונה. קשר סיבתי זהה נמק באותו אישור רפואי במילימטרים של "סביר להניח" וכי "טרם התאונה הנידונה לא נגעה או סבלה מכאבי גב תחתון". וזאת להבדיל מקביעות שני המומחים שמוני מטעם בית הדין, שקיימות נומקו באופן בהיר, מكيف ועניני.

יתר טענות ב"כ התובעת הינן טענות רפואיות - מקרים, ולא שוכנענו כי יש לקבל את גישתה ולהעדייפה על פני מסקנותיהם של המומחים שמוני מטעם בית הדין.

18. משכך, ולאור מסקנות שני המומחים בחוות דעתם ובתשוביותיהם לשאלות הבהרה - לא נותר אלא לשוב ולדוחות את התביעה ככל שהוא נוגעת לפגיעה בעמוד שידרה מותני.

בהתחשב בכך שמדובר בתובענה מתחומי הביטחון הסוציאלי, אין צו להוצאות.

19. במידה ומיהצדדים יבקש לערער על פסק דין זה עליו להגיש ערעור לבית הדין הארץ לעובדה בירושלים וזאת במשך 30 ימים מיום קבלת עותק פסק הדין.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ג, 17 נואר 2013, בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

מר יצחק רז
WARD SHAFR, SHOFET
מר מוחמד גנאים
נסיה
נצח ציבור (עובדים)

נצח ציבור (עובדים)